

КИЇВСЬКИЙ СТОЛИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА

Факультет журналістики

Кафедра журналістики та нових медіа

БАКАЛАВРСЬКА КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему:

**ПОДКАСТИНГ ЯК ІНСТРУМЕНТ ДОКУМЕНТУВАННЯ ВІЙНИ
(НА ПРИКЛАДІ ПРОЄКТУ «ІСТОРІЇ ПРО ВТРАЧЕНЕ»)**

Здобувачки першого (бакалаврського)

рівня вищої освіти

групи ЖУРБ-2-22-4.0д

галузі знань 06 Журналістика

спеціальності 061 Журналістика

освітньої програми 061.00.01

Журналістика

Чорної Дарини Володимирівни

Використання чужих ідей,
результатів і текстів
мають посилання на відповідне
джерело

_____

(підпис студента) (ініціали, прізвище)

Науковий
керівник: Бакаєвич
Костянтин
Олегович
викладач кафедри журналістики та
нових медіа

Розширена шкала _____

Кількість балів: ____ Оцінка: ECTS _____

Допускаю до захисту перед ЕК

_____

І.В. Погребняк,

завідувач кафедри журналістики та нових
медіа

Голова комісії _____
(підпис) (ініціали, прізвище)

Члени комісії _____
(підпис) (ініціали, прізвище)

_____

(підпис) (ініціали, прізвище)

_____

(підпис) (ініціали, прізвище)

м. Київ – 2026 рік

ЗМІСТ

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА.....	3
1.1. Актуальність проекту.....	3
1.2. Мета, завдання, об'єкт і предмет роботи.....	5
1.3. Методи творчого пошуку.....	6
II. СПЕЦИФІКАЦІЯ РОБОТИ.....	8
2.1. Теоретико-методологічні засади проекту.....	8
2.2. Структура та концепція проекту «Історії про втрачене».....	11
2.3. Контент і засоби виразності.....	15
2.4. Технічні та програмні засоби створення подкасту.....	17
2.5. Сфера застосування та план апробації.....	18
Висновки.....	21
III. СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	23
IV. ДОКУМЕНТАЦІЯ.....	26
V. АНОТАЦІЯ.....	35

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

1.1. Актуальність проєкту

Актуальність проєкту «Історії про втрачене» зумовлена реаліями російсько-української війни, яка змінила суспільне, політичне, економічне та особисте життя українців. Военні події впливають не лише на безпекову ситуацію в державі, а й на щоденний досвід людей: відчуття дому, тиші, стабільності, пам'яті, майбутнього. У таких умовах медіа виконують не тільки інформаційну функцію, а й функцію збереження людських історій, які допомагають зафіксувати досвід життя під час війни.

Проєкт присвячений темі втрат, спричинених війною. У роботі ця тема розглядається широко: як втрата дому, близьких людей, тиші, мови, дитинства, часу, зв'язку, міста, речей, спогадів і звичного ритму життя. Такий підхід дає змогу говорити про війну через досвід конкретної людини, а не лише через офіційні повідомлення, статистику чи хронологію подій. Г. Грінченко наголошує на важливості уважної роботи з особистими свідченнями про війну, оскільки такі матеріали потребують точності, контексту й етичної відповідальності [2].

Проєкт відповідає інформаційним потребам аудиторії, яка під час війни шукає не тільки оперативні новини, а й змістовні форми медіаконтенту про пам'ять, втрати та людський досвід. Під час війни зріс попит на історичні та культурні подкасти Суспільного, що свідчить про зацікавлення слухачів темами ідентичності, пам'яті та осмислення воєнної реальності [3]. Саме тому серія подкастів «Історії про втрачене» є актуальною для сучасної журналістської практики.

Доречність обраного формату пов'язана з тим, що подкаст дає змогу подати особисту історію через голос, паузи, інтонацію та звукове оформлення. Для теми втрат такий формат є доцільним, оскільки він не перевантажує слухача візуальними образами й водночас створює простір для уважного сприйняття. Сучасний український подкастинг активно звертається до теми

війни, що підтверджує наявність окремого аудіального сегменту, присвяченого воєнному досвіду [15].

Проект «Історії про втрачене» має власну тематичну нішу, оскільки зосереджується саме на втраті як особистому досвіді. Кожен випуск побудований навколо окремої історії людини, яка поділилася своїми спогадами, переживаннями та відчуттями. Матеріали подаються у жанрах замальовки, нарису та есе, що дає змогу розкривати тему втрати через деталь, життєву історію або роздум.

Актуальність проєкту також пов'язана з необхідністю коректного висвітлення травматичного досвіду. Інститут масової інформації наголошує, що матеріали про травматичні події потребують обережності, коректності та відмови від сенсаційної подачі [5]. Окреме значення має мова, якою подається тема втрати, адже некоректні формулювання можуть знецінити переживання людини [6]. У проєкті це враховано через стриману лексику, уважну побудову текстів і відсутність надмірної драматизації.

Проект відповідає правовим засадам журналістської діяльності. Конституція України гарантує право на свободу думки і слова, а також право вільно збирати, зберігати, використовувати й поширювати інформацію [9]. Закон України «Про інформацію» визначає основні засади інформаційних відносин, що є важливими для роботи з реальними історіями людей [13]. Закон України «Про медіа» регулює діяльність у сфері медіа та поширення інформації в медійному просторі [14]. Кодекс етики Комісії з журналістської етики визначає важливість правдивого інформування та відповідальності журналіста перед суспільством [8].

Методика роботи над проєктом передбачає добір тем випусків, опрацювання реальних історій людей про воєнний досвід і втрати, визначення жанрової форми, підготовку текстів для озвучення, запис, монтаж і звукове оформлення. Такий підхід дає змогу створити цілісну серію аудіальних матеріалів, у яких кожна історія має окрему тему, але всі випуски об'єднані спільною концепцією.

Новизна проєкту полягає в поєднанні документування воєнного досвіду з коротким авторським аудіальним форматом. Подкаст «Історії про втрачене» зосереджується не лише на подіях війни, а й на тому, як вони змінюють внутрішній світ людини, її пам'ять, відчуття дому, безпеки та майбутнього. У центрі кожного випуску перебуває особиста історія, через яку розкривається окремий вимір втрати.

Отже, актуальність проєкту «Історії про втрачене» визначається потребою документувати війну через реальні людські історії, суспільним запитом на чутливий медіаконтент про втрати, відповідністю правовим та етичним засадам журналістики, а також доцільністю аудіального формату для подання таких тем. Проєкт має практичну цінність, оскільки поєднує воєнний досвід, тему втрат, жанри замальовки, нарису й есе в єдину серію подкастів.

1.2. Мета, завдання, об'єкт і предмет роботи

Мета роботи – створення авторського аудіального проєкту «Історії про втрачене» у форматі серії подкастів, спрямованого на документування воєнного досвіду та теми втрат через реальні історії людей.

Для досягнення мети було визначено такі завдання:

1. Окреслити теоретичні засади подкастингу як формату документування війни та способу подання особистих історій.
2. Визначити концепцію, місію, жанрові особливості та цільову аудиторію подкасту «Історії про втрачене».
3. Розробити структуру випусків у жанрах замальовки, нарису та есе з урахуванням теми воєнного досвіду й втрат.
4. Реалізувати подкаст у форматі авторського озвучення, використовуючи голос, інтонацію, паузи, звукове оформлення та монтаж як основні засоби аудіальної виразності.
5. Окреслити сферу застосування проєкту та критерії оцінювання його результативності після публікації.

Об'єкт дослідження: подкастинг як формат документування війни.

Предмет дослідження: особливості створення та аудіального оформлення подкастів про військовий досвід і втрати на прикладі проєкту «Історії про втрачене».

Концепція проєкту полягає у створенні серії аудіальних випусків (подкастів), побудованих на реальних історіях людей про військовий досвід і втрати. Кожен випуск має окрему тему та розкриває її через історію людини, яка поділилася своїми спогадами, переживаннями й відчуттями. Матеріали подаються у жанрах замальовки, нарису та есе, що дає змогу розкривати тему втрати через деталь, життєву історію або роздум. Аудіальна подача проєкту передбачає власне озвучення підготовлених текстів. Це забезпечує композиційну цілісність випусків, єдину інтонаційну лінію та коректне подання матеріалів про військовий досвід і втрати.

Місія проєкту – зберегти людські історії про війну та втрати, надати їм аудіального звучання й показати, як військовий досвід впливає на пам'ять, повсякденність, відчуття дому, безпеки та майбутнього. Проєкт спрямований на те, щоб говорити про втрати коректно, чутливо й без надмірної драматизації, з повагою до людей, які поділилися власним досвідом.

1.3. Методи творчого пошуку

- **аналіз суспільного контексту війни:** осмислення втрат, які стали частиною життя українців під час повномасштабної війни. Цей метод дав змогу зосередити увагу не лише на подіях війни, а й на особистому досвіді людей;

- **тематичний добір історій:** визначення історій, які відповідають концепції проєкту «Історії про втрачене» та розкривають різні виміри втрати: втрату дому, тиші, безпеки, звичного життя, пам'яті, внутрішнього спокою. Відбір здійснювався з урахуванням змістової цілісності майбутньої серії випусків;

- **опрацювання особистих історій:** аналіз наданих матеріалів, визначення основної теми, ключових подій, емоційних акцентів, важливих

деталей і смислових переходів. На цьому етапі формувалася логіка подачі конкретної історії;

- **жанрове моделювання випусків:** визначення форми подачі кожної історії відповідно до її змісту. Для проєкту обрано жанри замальовки, нарису та есе, оскільки вони дають змогу поєднати документальну основу, образність, емоційну стриманість і роздум над темою втрати;

- **адаптація матеріалів до аудіального формату:** підготовка текстів для власного озвучення з урахуванням логіки слухового сприйняття. На цьому етапі уточнювалася композиція випуску, добиралася лексика, перевірялася послідовність частин, визначалися місця для пауз, інтонаційних акцентів і плавних переходів між смисловими блоками;

- **аналіз українських подкастів про війну:** ознайомлення з аудіальними проєктами, присвяченими воєнній тематиці, пам'яті, культурі та особистому досвіду. Це допомогло окреслити місце проєкту «Історії про втрачене» в сучасному українському подкастинговому просторі та визначити його відмінність: зосередження саме на темі втрати як особистого переживання;

- **етичний аналіз матеріалів:** перевірка текстів із погляду коректності висловлювань, поваги до людей, які поділилися своїми історіями, та недопущення надмірної драматизації. Особлива увага приділялася тому, щоб зберегти зміст історій і подати їх делікатно, без тиску на слухача;

- **добір засобів аудіальної виразності:** визначення темпу, інтонації, пауз і звукового оформлення відповідно до змісту та настрою кожного випуску. Це дало змогу створити цілісний аудіальний матеріал, у якому текстова основа, власне озвучення й звукова атмосфера доповнюють одне одного.

Для створення проєкту було використано цифрові інструменти для підготовки текстів, запису, монтажу та поширення аудіальних матеріалів. Усі етапи творчого пошуку були спрямовані на створення цілісного проєкту про воєнний досвід, пам'ять і втрати, подані через реальні людські історії.

II. СПЕЦИФІКАЦІЯ РОБОТИ

2.1. Теоретико-методологічні засади проєкту

Теоретико-методологічну основу проєкту «Історії про втрачене» становить поєднання підходів до подкастингу, документування війни, роботи з особистими історіями та етичного висвітлення теми втрати. Проєкт створюється у форматі серії авторських подкастів, у яких воєнний досвід подається через реальні історії людей. Такий формат дає змогу зосередитися не лише на подіях війни, а й на тому, як ці події змінюють повсякденність, пам'ять, відчуття дому, безпеки, тиші та майбутнього.

Подкастинг є зручним форматом для подання тем, які потребують уважного слухання та емоційної зосередженості. О. Кирилова визначає подкастинг як перспективний напрям медіадіяльності, що поєднує технологічну доступність, тематичну різноманітність і можливість вибудовувати безпосередній контакт зі слухачем [7, с. 79]. Для проєкту «Історії про втрачене» це важливо, оскільки аудіальний формат дозволяє працювати з інтонацією, паузами, темпом і звуковою атмосферою без візуального перевантаження матеріалу.

Жанрова природа проєкту ґрунтується на поєднанні замальовки, нарису та есе. Ці жанри дають змогу подати воєнний досвід через конкретну історію, деталь, образ або роздум. І. Мудра та Ю. Майхровська розглядають аудіоподкасти від ЗМІ як формат, що може мати різні жанрові форми залежно від теми, мети й особливостей аудиторного сприйняття [10, с. 41]. У межах проєкту замальовка використовується для зосередження на окремому стані чи деталі, нарис – для ширшого розкриття людської історії, есе – для осмислення теми втрати через авторську композицію тексту.

Методологічно важливим для проєкту є розуміння подкасту як медіапродукту, у якому зміст і звучання мають працювати разом. Г. Царик розглядає подкаст як жанр сучасного медійного дискурсу, що поєднує мовлення, композицію, звукову організацію та орієнтацію на конкретного слухача [21, с. 67]. Для «Історій про втрачене» це означає, що підготовка

випуску не завершується написанням тексту. Важливими залишаються темп озвучення, логіка пауз, добір музичного або шумового супроводу, цілісність настрою та відповідність звучання темі конкретної історії.

Основою проєкту є документування воєнного досвіду через особисті історії. Г. Грінченко наголошує, що робота з усною історією війни потребує обережності, уважності до контексту та розуміння меж втручання в особистий досвід людини [2]. У проєкті це реалізується через добір тем, які не зводять історії до сенсаційності або надмірного драматизму. Важливо не лише передати факт втрати, а й показати, як ця втрата впливає на внутрішній стан людини, її пам'ять і сприйняття життя після пережитого.

Для обґрунтування проєкту важливим є також розмежування джерел. Первинними джерелами виступають реальні історії людей, які стали основою випусків. Саме вони надають матеріалу документальної основи, оскільки походять від людей, чий досвід пов'язаний із війною та втратами. Вторинними джерелами є праці й матеріали про подкастинг, усну історію, журналістську роботу під час війни, етичні принципи та правове регулювання медійної діяльності. Такий поділ допомагає відокремити фактичну основу проєкту від теоретичних і практичних підходів, на які спирається його створення.

Тема втрати потребує коректної мовної та композиційної подачі. Інститут масової інформації наголошує на важливості обережного добору слів під час підготовки матеріалів про втрату, оскільки некоректні формулювання можуть знецінити досвід людини або посилити її вразливість [6]. Для проєкту «Історії про втрачене» це означає стриманість у лексиці, відмову від штучного загострення емоцій і повагу до особистого досвіду людей, які поділилися своїми історіями.

Журналістська робота з травматичними подіями передбачає не лише увагу до змісту, а й відповідальність за спосіб подання матеріалу. Інститут масової інформації визначає, що матеріали про травматичний досвід мають бути підготовлені без тиску, сенсаційності та некоректного відтворення болісних обставин [5]. У межах проєкту це враховується на етапі підготовки

текстів, редагування формулювань, визначення інтонаційних акцентів і добору звукової атмосфери.

Окремим методологічним орієнтиром є журналістська діяльність в умовах війни. У виданні ЦЕДЕМ акцентовано на тому, що українські редакції під час війни стикаються з професійними викликами, пов'язаними з безпекою, етикою, відповідальністю та роботою з чутливими темами [4]. Для проєкту це важливо, оскільки кожен випуск стосується досвіду, який не можна подавати відсторонено або поверхово. Текст, озвучення і монтаж мають підтримувати головну ідею проєкту – збереження людських історій про війну та втрати.

Правова база проєкту спирається на чинні норми, що регулюють інформаційну та медійну діяльність. Конституція України гарантує право на свободу думки і слова, а також право збирати, зберігати, використовувати й поширювати інформацію [9]. Закон України «Про інформацію» визначає основні засади інформаційних відносин, що є важливими для роботи з реальними історіями людей [13]. Закон України «Про медіа» встановлює правові засади діяльності у сфері медіа та поширення інформації [14]. Ці положення визначають межі відповідального створення аудіального продукту.

Етична основа проєкту пов'язана з принципами точності, поваги до людини та відповідальності перед аудиторією. Кодекс етики Комісії з журналістської етики закріплює вимогу правдивого інформування та поваги до права громадськості на отримання інформації [8]. Для «Історій про втрачене» етика проявляється у виборі тем, доборі формулювань, відсутності маніпулятивної подачі та дбайливому ставленні до людей, чиї історії стали основою випусків.

Аналіз подібних медійних проєктів дає змогу визначити місце «Історій про втрачене» в сучасному українському подкастинговому просторі. Добірка українських подкастів про війну на Суспільне Культура показує, що воєнна тематика активно представлена в аудіальному сегменті [15]. Водночас проєкт «Історії про втрачене» має власне спрямування: він зосереджується не на

загальному висвітленні війни, а на темі втрати як особистого досвіду, що може мати різні прояви – від втрати дому до втрати тиші чи відчуття безпеки.

Попит на подкасти воєнної, історичної та культурної тематики підтверджує доцільність обраного формату. У матеріалі «Детектор медіа» зазначено, що під час війни збільшився інтерес до історичних і культурних подкастів Суспільного [3]. Це свідчить про готовність аудиторії сприймати аудіальний контент, який не обмежується новинною функцією, а допомагає осмислювати події, пам'ять і досвід війни.

Цільова аудиторія проєкту – слухачі, зацікавлені в особистих історіях про війну, пам'ять, втрати та людську стійкість. Це можуть бути молоді люди, студенти, українці в Україні та за кордоном, а також слухачі, які обирають подкасти як зручний спосіб сприйняття змістовного медіаконтенту. Для такої аудиторії важливими є доступність формату, можливість слухати випуски зі смартфона, емоційна стриманість подачі та зрозуміла композиція матеріалу.

Формат серії подкастів дає змогу вибудувати цілісну концепцію проєкту. Кожен випуск має окрему тему, але всі матеріали об'єднані спільною ідеєю – показати війну через особисті історії втрат. Аудіальна подача передбачає власне озвучення підготовлених текстів, добір темпу, пауз, інтонації та звукового оформлення. Такий підхід забезпечує композиційну єдність випусків і допомагає зберегти уважне ставлення до кожної історії.

Отже, теоретико-методологічні засади проєкту «Історії про втрачене» поєднують підходи до подкастингу, документування війни, етичної роботи з темою втрати, аналізу подібних аудіальних проєктів і визначення цільової аудиторії. Обраний формат серії авторських подкастів є доцільним для подання реальних історій про воєнний досвід, оскільки поєднує документальну основу, жанрову гнучкість і можливості аудіальної виразності.

2.2. Структура та концепція проєкту «Історії про втрачене»

Сценарна заявка проєкту:

1. Авторка – Дарина Чорна.

2. Назва проєкту – «Історії про втрачене».
  3. Платформа поширення – Instagram-сторінка Radio «BG» та сайт Radio «BG». Ці платформи використовуються для публікації випусків, коротких описів, обкладинки та візуального супроводу проєкту.
  4. Хронометраж – 2–5 хвилин. Тривалість випусків залежить від теми, обсягу історії та жанрової форми матеріалу.
  5. Кількість випусків – 18.
  6. Цільова аудиторія – українські слухачі, які цікавляться особистими історіями про війну, темами пам'яті, втрати, дому, тиші, зв'язку, часу й внутрішньої стійкості. Проєкт орієнтований на молодь, студентів, дорослу аудиторію, а також людей, які сприймають подкасти як зручний формат змістовного аудіоконтенту. Випуски можна слухати зі смартфона, у навушниках, удома, у дорозі або під час повсякденних справ.
  7. Цілі проєкту – документування воєнного досвіду через реальні історії людей; створення серії подкастів про різні виміри втрати; коректне й чутливе подання теми війни; формування аудіального простору для збереження людських історій.
  8. Жанр проєкту – авторський аудіальний проєкт у жанрах замальовки, нарису та есе.
  9. Форма проєкту – серія коротких подкастних випусків, об'єднаних спільною назвою, тематикою, айденітикою та стилістикою подачі.
  10. Структура одного випуску:
    - назва випуску;
    - вступне окреслення теми;
    - представлення історії людини, яка поділилася власним досвідом;
    - основна частина з розкриттям подій, спогадів, деталей і смислових акцентів;
    - завершення, що підсумовує головну думку випуску.
- Рубрикація медіапроєкту:

1. «Втрачений дім» – випуск про дім, який був місцем спокою, опори й особистої історії, а після війни залишився лише в пам'яті.
2. «Втрачена тиша» – історія Вікторії з Києва про те, як під час війни змінилося відчуття тиші та чому звичні звуки набули іншого значення.
3. «Втрачені люди» – особиста історія про втрату близької людини, біль відсутності, пам'ять і неможливість повернути звичне спілкування.
4. «Втрачене дитинство» – випуск про двох маленьких сестер і про дитинство, яке війна змінила надто рано.
5. «Втрачена мрія» – розповідь Олександри про життєвий шлях, втрачену мрію та маленьку надію, яка досі залишається.
6. «Втрачена мова» – історія про мову як частину себе, пам'яті та ідентичності, що особливо гостро відчувається після переїзду за кордон.
7. «Алеї троянд» – історія Сергія про Бахмут, місто, яке продовжує жити у спогадах попри війну, втрати й час.
8. «Втрачений зв'язок» – випуск про мовчання, образи, невимовлені почуття та зв'язок із близькою людиною, який уже неможливо відновити.
9. «Втрачений час» – історія про моменти, які вже не повернути, і розмови з близькими, які так і не встигли відбутися.
10. «У пошуках дому» – випуск про дім не як адресу, а як відчуття, людей, спогади й стан душі, який іноді доводиться шукати заново.
11. «Втрачений день народження» – розповідь про особисту дату, яка втратила святковість і стала спогадом про тишу, біль та події, що змінили життя.
12. «Все своє» – історія чоловіка, який кілька разів починав життя спочатку, але не залишив тих, за кого взяв відповідальність.
13. «Третє заняття» – історія про дітей, які пережили окупацію та війну, і про людей, які допомагають їм впоратися з цими потрясіннями.
14. «Що ми втрачаємо, коли втрачаємо місто» – випуск про місто, яке люди продовжують носити в серці через вулиці, запахи, спогади й відчуття дому.

15. «Кімната, яку не відкривають» – історія про кімнату загиблого хлопчика, у якій час зупинився, а речі зберігають пам'ять про втрату.

16. «Світло надії» – замальовка про материнську віру, очікування та світло у вікні, яке жінка щодня вмикає для сина, щоб він знайшов дорогу додому.

17. «Скрина» – історія про речі, які стали частиною душі, пам'яті про дід, минуле й найдорожчі спогади, вивезені з Авдіївки.

18. «Після звуку сирени» – роздуми про те, як війна непомітно змінює людину, привчає жити між тривогами й забирає відчуття колишньої безпеки.

Детальний тематично-виробничий план 18 випусків із зазначенням теми, жанру, хронометражу, короткого опису, джерела історії та процедури отримання згоди героїв подано в розділі IV «Документація». Основна інформація у випусках зосереджується на реальній історії людини, темі втрати та її зв'язку з воєнним досвідом. До неї належать ключові події, спогади, відчуття, важливі деталі та головний смисловий акцент конкретного матеріалу. Другорядна інформація виконує допоміжну функцію: назва випуску, короткий опис до публікації, обкладинка, звуковий супровід, паузи, інтонаційні акценти та візуальні елементи для поширення в цифровому середовищі.

Айдентика проєкту передбачає єдиний аудіальний і візуальний стиль. На обкладинці використано зображення мікрофона, назву «Історії про втрачене», позначку «Radio BG» та підпис «Ведуча: Дарина Чорна». Мікрофон підкреслює аудіальний формат проєкту, а назва одразу вказує на його головну тему. Повторювана логіка назв із компонентами «втрачений», «втрачена», «втрачене» створює впізнаваність серії. Для поширення матеріалів використовуються короткі описи випусків, обкладинка, назви матеріалів і тематичні позначки, пов'язані з війною, пам'яттю, втратами та особистими історіями.

Структура й рубрикація проєкту дають змогу системно представити серію подкастів «Історії про втрачене», поєднуючи реальні людські історії,

тему воєнного досвіду, жанри замальовки, нарису й есе та аудіальний формат подачі.

2.3. Контент і засоби виразності

Елементи та їх поєднання:

- Аудіо: основою проєкту є короткі подкастні випуски тривалістю 2–5 хвилин. У кожному випуску подається окрема історія про воєнний досвід і втрати. Аудіальний формат дає змогу зосередити увагу слухача на змісті, інтонації, паузах і загальній атмосфері матеріалу.

- Текст: текстову основу становлять підготовлені матеріали для озвучення. Вони створюються в жанрах замальовки, нарису та есе. Також до текстових елементів належать назви випусків, короткі описи до публікацій і супровідні повідомлення для поширення подкастів у цифровому середовищі.

- Візуальне оформлення: для проєкту створено обкладинку із зображенням мікрофона, назвою «Історії про втрачене», позначкою «Radio VG» та підписом «Ведуча: Дарина Чорна». Обкладинка виконує ідентифікаційну функцію, допомагає впізнавати проєкт і підкреслює його аудіальний формат.

- Звук: у випусках використовується голосове озвучення, паузи, інтонаційні акценти та звуковий супровід. Звук не має переважувати матеріал, а повинен підтримувати його настрій і допомагати слухачеві зосередитися на історії.

- Монтаж: забезпечує цілісність випуску, поєднання окремих частин матеріалу, логічні переходи, рівномірність звучання та відповідний темп. Він допомагає зробити подкаст зручним для слухового сприйняття.

Засоби виразності:

- Голосова подача: основним засобом виразності є власне озвучення підготовлених текстів. Голосова подача має бути стриманою, чіткою та уважною до змісту історії. Вона не повинна створювати надмірного драматизму, оскільки тема втрати потребує коректного звучання.

- Інтонія: добирається відповідно до теми конкретного випуску. Для історій про дім, тишу, дитинство, час або зв'язок важливо зберегти спокійний тон, який не тисне на слухача, але передає серйозність матеріалу.

- Пауза: використовуються для смислового поділу тексту, виділення важливих моментів і створення простору для сприйняття. У подкастах про втрати пауза є важливим елементом, бо дає змогу не перевантажувати історію зайвими словами.

- Темп: озвучення є помірним. Він має забезпечити зрозумілість тексту й дати слухачеві можливість уважно сприймати події, спогади та емоційні акценти.

- Мова: тексти випусків побудовані простою, зрозумілою та чутливою мовою. У них не використовуються складні конструкції, штучна пафосність або надмірне емоційне загострення. Лексика добирається так, щоб зберегти повагу до людини та її досвіду.

- Композиція: кожен випуск має послідовну побудову: назва, введення в тему, представлення історії, основна частина та завершення. Така структура допомагає слухачеві поступово зануритися в матеріал і зрозуміти головний смисл випуску.

- Атмосфера: проєкту формується через тему втрати, голосову подачу, паузи, темп і звукове оформлення. Вона має бути стриманою, зосередженою та довірливою, щоб відповідати змісту історій про військовий досвід.

- Заголовки: назви випусків є короткими й образними: «Втрачений дім», «Втрачена тиша», «Втрачений час», «Кімната, яку не відкривають», «Світло надії». Вони одразу задають тему матеріалу та допомагають об'єднати всі випуски в єдину серію.

- Формат: проєкт реалізовано як серію коротких подкастних випусків. Такий формат зручний для сучасної аудиторії, оскільки не потребує тривалого прослуховування й може сприйматися зі смартфона в різних умовах.

- Жанр: жанрову основу становлять замальовка, нарис та есе. Замальовка дає змогу передати окрему деталь або стан, нарис розкриває

історію людини ширше, есе допомагає вибудувати роздум навколо теми втрати.

- Хронотоп подкасту: простір випусків пов'язаний із місцями, спогадами та станами, які змінила війна: домом, кімнатою, дорогою, тишею, звуком сирени, днем народження, втраченим часом. Час у подкасті також має важливе значення: це минуле, яке згадується, теперішнє, у якому людина живе після втрати, і майбутнє, пов'язане з надією.

- Система поширення: подкасти можуть поширюватися через цифрові аудіальні платформи та соціальні мережі. Для супроводу випусків використовуються обкладинка, назва, короткий опис і тематичні позначки, пов'язані з війною, пам'яттю, втратами та особистими історіями.

Контент і засоби виразності проєкту «Історії про втрачене» працюють на створення цілісної серії подкастів про воєнний досвід. Поєднання реальних історій, жанрів замальовки, нарису й есе, власного озвучення, пауз, інтонації та стриманого візуального оформлення допомагає подати тему втрати коректно, уважно й зрозуміло для слухача.

2.4. Технічні та програмні засоби створення подкасту

Під час створення авторського аудіального проєкту «Історії про втрачене» було використано мікрофон AKG Acoustics C 414 B-XLS, аудіоінтерфейс Focusrite Scarlett 2i4 2nd Generation, ноутбук Lenovo IdeaPad Slim3 і навушники Sennheiser HD 380 Pro. Мікрофон застосовувався для запису голосу, аудіоінтерфейс – для підключення мікрофона до комп'ютера та передавання звукового сигналу, ноутбук – для підготовки текстів, збереження матеріалів і монтажу аудіо. Навушники використовувалися для прослуховування записів, перевірки якості звуку, виявлення шумів, нерівностей звучання та неточностей монтажу.

Тексти випусків готувалися в Google Docs і Microsoft Word. Ці програми дали змогу зручно працювати з матеріалами, редагувати тексти, структурувати випуски, зберігати різні варіанти матеріалів і готувати текстову

основу для подальшого озвучення. Підготовка текстів у цифровому форматі спростила процес запису, оскільки кожен випуск мав визначену композицію, смислові акценти та послідовність подачі.

Для монтажу аудіо було використано програму Audacity. Вона дала змогу обрізати зайві фрагменти, вирівняти гучність, прибрати окремі технічні недоліки запису, налаштувати паузи та підготувати випуски до публікації. Програма також використовувалася для поєднання голосового запису зі звуковим супроводом і створення цілісного аудіального матеріалу. Готові аудіальні файли експортувалися у форматі MP3, що є зручним для поширення в цифровому середовищі та прослуховування зі смартфона.

Візуальне оформлення проєкту було створено в сервісі Canva. За допомогою цього інструмента підготовлено обкладинку подкасту із зображенням мікрофона, назвою «Історії про втрачене», позначкою «Radio BG» та підписом «Ведуча: Дарина Чорна». Також використовувалася програма InShot для підготовки візуального супроводу матеріалів до публікації в соціальних мережах.

Основними платформами для публікації та поширення подкастів визначено Instagram-сторінку Radio «BG» та сайт Radio «BG». Ці платформи дають змогу розміщувати аудіальні випуски з візуальним супроводом, додавати назви, короткі описи, обкладинки та забезпечувати доступ аудиторії до серії матеріалів. Процес виробництва проєкту передбачав послідовні етапи: підготовку тексту, запис голосу на мікрофон AKG Acoustics C 414 B-XLS, прослуховування матеріалу через навушники Sennheiser HD 380 Pro, аудіомонтаж в Audacity, експорт файлу у форматі MP3, створення візуального супроводу в Canva та InShot, а також публікацію випусків в Instagram і на сайті Radio «BG».

2.5. Сфера застосування та план апробації

Авторський проєкт «Історії про втрачене» може застосовуватися в системі цифрових аудіальних медіа як серія подкастів про воєнний досвід і

втрати. Проєкт представлений на Instagram-сторінці Radio «BG» та може бути розміщений на сайті Radio «BG» як аудіальний медіапродукт із візуальним супроводом, короткими описами випусків і єдиною обкладинкою.

Матеріали проєкту можуть бути корисними для слухачів, які цікавляться особистими історіями про війну, темами пам'яті, втрати, дому, тиші, зв'язку та внутрішньої стійкості. Також серія подкастів може використовуватися в межах студентського медіа, університетського радіо, культурно-просвітницьких ініціатив, документальних аудіальних проєктів або онлайн-рубрик, присвячених фіксації людського досвіду під час війни.

План апробації проєкту передбачає публікацію 18 випусків на Instagram-сторінці Radio «BG», подальше розміщення матеріалів на сайті Radio «BG» та аналіз первинної реакції аудиторії. Для оцінювання результативності враховуються перегляди, охоплення, середній час перегляду, уподобання, коментарі, поширення, збереження та співвідношення читачів і не читачів сторінки.

№	Назва випуску	Тривалість	Перегляди	Охоплення	Середній час перегляду	Уподобання	Коментарі	Поширення	Збереження
1	«Втрачений дім»	4:01	183	100	8 с	8	0	1	0
2	«Втрачена тиша»	2:41	299	167	5 с	9	1	1	0
3	«Втрачені люди»	3:04	267	168	3 с	5	0	2	0
4	«Втрачене дитинство»	5:26	264	163	4 с	7	0	2	0
5	«Втрачена мрія»	3:17	139	82	7 с	8	0	1	0
6	«Втрачена мова»	3:20	101	68	5 с	8	0	0	0
7	«Алеї троянд»	3:11	153	85	4 с	10	0	0	0
8	«Втрачений зв'язок»	3:57	164	88	9 с	11	0	1	0

9	«Втрачений час»	2:48	221	170	3 с	10	0	0	0
10	«У пошуках дому»	3:00	146	105	4 с	7	0	0	0
11	«Втрачений день народження»	2:41	183	145	4 с	10	0	0	1
12	«Все своє»	3:44	99	47	7 с	17	0	0	0
13	«Третє заняття»	2:00	96	61	4 с	12	1	0	0
14	«Що ми втрачаємо, коли втрачаємо місто»	3:13	88	49	7 с	13	0	0	0
15	«Кімната, яку не відкривають»	3:00	117	79	4 с	14	1	0	0
16	«Світло надії»	2:43	74	42	3 с	11	0	0	0
17	«Скриня»	2:02	104	69	4 с	12	1	0	0
18	«Після звуку сирени»	3:02	131	79	4 с	18	1	1	0

Первинна статистика Instagram показує, що найбільшу кількість переглядів отримали випуски «Втрачена тиша» – 299 переглядів, «Втрачені люди» – 267 переглядів, «Втрачене дитинство» – 264 перегляди та «Втрачений час» – 221 перегляд. Це свідчить про вищий інтерес аудиторії до матеріалів, пов'язаних із тишею, людською втратою, дитячим досвідом війни та темою часу.

За показниками взаємодії найпомітнішими стали випуски «Після звуку сирени» – 18 уподобань, «Все своє» – 17 уподобань, «Кімната, яку не відкривають» – 14 уподобань і «Що ми втрачаємо, коли втрачаємо місто» – 13 уподобань. Це дає підстави вважати, що аудиторія реагує не лише на особисті історії, а й на матеріали з виразним емоційним образом: сирена, дім, кімната, місто, речі та пам'ять.

План подальшої апробації передбачає порівняння статистики після розміщення випусків на сайті Radio «BG», аналіз переходів із соціальної мережі на сайт, відстеження коментарів і реакцій слухачів. Отримані дані можуть бути використані для подальшого вдосконалення проєкту: уточнення

тем майбутніх випусків, корекції описів до публікацій, покращення звукового оформлення, роботи з темпом озвучення та розширення каналів поширення. Проєкт має потенціал для розвитку як авторська подкастна серія, що поєднує документування воєнного досвіду, реальні людські історії та чутливе висвітлення теми втрати.

Висновки

У результаті виконання бакалаврської роботи було розроблено авторський аудіальний проєкт «Історії про втрачене» у форматі серії подкастів, спрямований на документування воєнного досвіду та теми втрат через реальні історії людей. Поставлена мета роботи була досягнута. Відповідно до визначених завдань сформульовано такі висновки:

1. Окреслено теоретичні засади подкастингу як формату документування війни та способу подання особистих історій. Визначено, що подкаст дає змогу працювати з темами, які потребують уважного слухання, чутливої подачі та зосередження на людському досвіді. Аудіальний формат є доречним для проєкту, оскільки через голос, інтонацію, паузи та звукове оформлення можна передати не лише зміст історії, а й її емоційний настрій.

2. Визначено концепцію, місію, жанрові особливості та цільову аудиторію проєкту «Історії про втрачене». Концепція полягає у створенні серії випусків, кожен із яких розкриває окремий вимір втрати, пов'язаної з війною. Місія проєкту – зберегти людські історії про воєнний досвід і подати їх у коректній, чутливій та зрозумілій формі. Цільовою аудиторією визначено слухачів, які цікавляться темами війни, пам'яті, втрати, дому, тиші, зв'язку та внутрішньої стійкості.

3. Розроблено структуру випусків у жанрах замальовки, нарису та есе з урахуванням теми воєнного досвіду й втрат. Проєкт складається з 18 випусків: «Втрачений дім», «Втрачена тиша», «Втрачені люди», «Втрачене дитинство», «Втрачена мрія», «Втрачена мова», «Алеї троянд», «Втрачений зв'язок», «Втрачений час», «У пошуках дому», «Втрачений день народження»,

«Все своє», «Третє заняття», «Що ми втрачаємо, коли втрачаємо місто», «Кімната, яку не відкривають», «Світло надії», «Скриня», «Після звуку сирени». Кожен випуск має окрему тему, але всі матеріали об'єднані спільною ідеєю – показати, що саме люди втрачають під час війни та як ці втрати впливають на їхнє життя.

4. Реалізовано проєкт у форматі авторського озвучення підготовлених текстів. Для створення випусків використано голос, інтонацію, паузи, звукове оформлення та монтаж як основні засоби аудіальної виразності. Технічна реалізація передбачала підготовку текстів у Google Docs, запис голосу на мікрофон, монтаж аудіо, створення обкладинки в Canva та підготовку матеріалів для поширення на Instagram-сторінці Radio «BG» та сайті Radio «BG». Такий підхід дав змогу створити цілісну серію подкастів із єдиною тематикою, стилістикою та візуальною айдентикою.

5. Окреслено сферу застосування проєкту та критерії оцінювання його результативності після публікації. Визначено, що серія подкастів «Історії про втрачене» може бути представлена на Instagram-сторінці Radio «BG» та сайті Radio «BG». Результативність проєкту може оцінюватися за кількістю переглядів, уподобань, коментарів, поширень, переходів на сайт, а також за реакцією слухачів на теми, назви, жанрові форми та аудіальну подачу випусків.

Результати роботи показали, що формат серії подкастів є доцільним для документування воєнного досвіду та теми втрат. Проєкт «Історії про втрачене» поєднує реальні людські історії, жанри замальовки, нарису й есе, авторське озвучення та стримане аудіальне оформлення. Він має потенціал для подальшого розвитку як авторський аудіальний проєкт, присвячений пам'яті, особистому досвіду та чутливому висвітленню наслідків війни.

III. СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Горчинська, О. Працюй голосом: поради для подкастерів / О. Горчинська // MediaSapiens. URL: <https://ms.detector.media/radio/post/24280/2020-03-03-pratsyuy-golosom-porady-dlya-podkasteriv/> (дата звернення: 12.05.2026).
2. Грінченко, Г. Усна історія війни: питання і застереження щодо методу дослідження / Г. Грінченко // Heinrich Böll Stiftung. URL: <https://ua.boell.org/uk/2022/08/25/usna-istoriya-viyny-pytannya-i-zasterezhennya-shchodo-metodu-doslidzhennya> (дата звернення: 12.05.2026).
3. Детектор медіа. Під час війни збільшився попит на історичні та культурні подкасти Суспільного — Дмитро Афанасьєв. URL: <https://detector.media/infospace/article/204549/2022-11-04-pid-chas-viyny-zbilshyvsvya-popyt-na-istorychni-ta-kulturni-podkasty-suspilnogo-dmytro-afanasiev/> (дата звернення: 12.05.2026).
4. Журналістська діяльність в умовах війни: виклики, дилеми та рішення українських редакцій. — Київ : ЦЕДЕМ, 2025. URL: https://cedem.org.ua/wp-content/uploads/2025/03/CEDEM_Journalism_War.pdf (дата звернення: 12.05.2026).
5. Інститут масової інформації. Ефективна робота над матеріалами про травматичні події. Поради для журналістів. URL: <https://imi.org.ua/advice/efektyvna-robota-nad-materialamy-pro-travmatychni-podiyi-porady-dlya-zhurnalistiv-i57477> (дата звернення: 12.05.2026).
6. Інститут масової інформації. Як коректно писати про втрату? 13 рекомендацій від організації «Бути». URL: <https://imi.org.ua/advice/yak-korektno-pysaty-pro-vtratu-13-rekomendatsij-vid-organizatsiyi-buty-yaka-nadaye-sprovid-lyudej-i63983> (дата звернення: 12.05.2026).
7. Кирилова, О. Подкастинг як перспективний напрям медіадіяльності / О. Кирилова // Медіанаративи : колективна монографія. — Дніпро : Ліра, 2022. — С. 77–89.

8. Кодекс етики // Комісія з журналістської етики. URL: <https://cje.org.ua/ethics-codex/> (дата звернення: 12.05.2026).
9. Конституція України : Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення: 12.05.2026).
10. Мудра, І. Види та жанри аудіоподкастів від ЗМІ / І. Мудра, Ю. Майхровська // Вісник Національного університету «Львівська політехніка» : журналістика. — Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2023. — № 1 (5). — С. 40–49.
11. Муравська, О. В. Усна історія як історичне джерело подій російсько-української війни / О. В. Муравська // Краєзнавчий рух на Донеччині : матеріали Всеукраїнської науково-практичної онлайн-конференції, 8 грудня 2022 р., м. Краматорськ. — Краматорськ : ДОКМ, 2023. — С. 41–46.
12. Про державну підтримку медіа, гарантії професійної діяльності та соціальний захист журналіста : Закон України від 23.09.1997 № 540/97-ВР // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/540/97-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення: 12.05.2026).
13. Про інформацію : Закон України від 02.10.1992 № 2657-ХІІ // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#Text> (дата звернення: 12.05.2026).
14. Про медіа : Закон України від 13.12.2022 № 2849-ІХ // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2849-20#Text> (дата звернення: 12.05.2026).
15. Психологія злочину, сирена, кров і любов. Добірка українських подкастів про війну // Суспільне Культура. URL: <https://suspilne.media/culture/395261-psihologia-zlocinu-sirena-krov-i-lubov-dobirka-ukrainskih-podkastiv-pro-vijnu/> (дата звернення: 12.05.2026).

16. Секрети й факапи: навіщо журналістам подкасти і як навчитися їх записувати // Journalism Teachers' Academy. URL: <https://www.jta.com.ua/knowledge-base/sekrety-y-fakapy-navishcho-zhurnalistam-podkasty-i-iak-navchytysia-ikh-zapysuvaty/> (дата звернення: 12.05.2026).

17. Слухай українське. Що відбувається з подкастами в час війни // MediaSapiens. URL: <https://ms.detector.media/trendi/post/30191/2022-09-06-slukhay-ukrainske-shcho-vidbuvaetsya-z-podkastamy-v-chas-viyny/> (дата звернення: 12.05.2026).

18. Соловйова, Ю. Є. Тренди розвитку подкастингу в українському цифровому медіасередовищі / Ю. Є. Соловйова, О. В. Антонова, О. В. Корчагіна // Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика. — 2025. — С. 111–116.

19. Український інститут національної пам'яті. Усна історія російсько-української війни 2014–2015. — Київ : К.І.С., 2015. — 176 с. URL: <https://uinp.gov.ua/elektronni-vydannya/usna-istoriya-rosiysko-ukrayinskoyi-viyny-2014-2015> (дата звернення: 12.05.2026).

20. Усна історія російсько-української війни 2014–2016 роки. Вип. 2 // Український інститут національної пам'яті. URL: <https://uinp.gov.ua/elektronni-vydannya/usna-istoriya-rosiysko-ukrayinskoyi-viyny-2014-2016-vypusk-2> (дата звернення: 12.05.2026).

21. Царик, Г. М. Подкаст як жанр сучасного медійного дискурсу / Г. М. Царик // Південний архів. Філологічні науки. — 2023. — № 95. — С. 66–72.

22. Hryna, T. Evolution of radio broadcasting in Ukraine in the wartime: Realities of social information for the population since February 24, 2022, to the present day / T. Hryna, K. Shtyk-Matvienko // Держава та регіони. Серія : Соціальні комунікації. — 2023. — № 1 (53). — С. 39–46. URL: [http://dx.doi.org/10.32840/cpu2219-8741/2023.1\(53\).5](http://dx.doi.org/10.32840/cpu2219-8741/2023.1(53).5) (date of access: 12.05.2026).

IV. ДОКУМЕНТАЦІЯ

Сценарна заявка проєкту

1. Авторка – Дарина Чорна.
2. Назва проєкту – «Історії про втрачене».
3. Платформа поширення – Instagram Radio «BG» та сайт Radio «BG».
4. Хронометраж – 2–5 хвилин. Тривалість випусків залежить від теми, обсягу історії та жанрової форми матеріалу.
5. Кількість випусків – 18.
6. Цільова аудиторія проєкту:

Критерій	Характеристика цільової аудиторії
Вік	Орієнтовно 18-35 років
Стать	Жіноча та чоловіча аудиторія
Соціальний статус	Учні старших класів, студенти, молодь, дорослі слухачі, українці в Україні та за кордоном
Інтереси	Особисті історії про війну, пам'ять, втрати, дім, тишу, мову, зв'язок, внутрішню стійкість
Медіазвички	прослуховування подкастів зі смартфона, перегляд і прослуховування матеріалів в Instagram, перехід на сайт Radio «BG», споживання коротких аудіальних матеріалів, поширення змістовного контенту в соціальних мережах
Інформаційні потреби	Потреба в людських історіях про війну, чутливому поданні теми втрати, зрозумілому аудіальному форматі
Очікування від контенту	Коректність, емоційна стриманість, зрозуміла мова, цілісна історія, уважне ставлення до теми

Мотивація	Почути реальні історії людей, осмислити досвід війни, зберегти пам'ять про втрати
Канал комунікації	Instagram-сторінка Radio «BG» та сайт Radio «BG» для публікації випусків, коротких описів і візуального супроводу
Формат сприйняття	Короткі подкастні випуски тривалістю 2–5 хвилин

7. Цілі проєкту – створення серії авторських подкастів про воєнний досвід і втрати; документування реальних людських історій; чутливе подання теми втрати; формування цілісного аудіального проєкту з єдиною тематикою, структурою та візуальною айдентикою.

8. Жанр проєкту – замальовка, нарис, есе.

9. Форма проєкту – серія коротких подкастних випусків, об'єднаних спільною назвою, темою, обкладинкою та аудіальною стилістикою.

10. Структура одного випуску:

- назва випуску;
- коротке введення в тему;
- представлення історії людини, яка поділилася власним досвідом;
- основна частина з розкриттям подій, спогадів, деталей і смислових акцентів;
- завершення, що підсумовує головну думку випуску.

Сценарний документ для подкастного випуску

Загальна структура сценарію:

Елемент випуску	Зміст
Назва	Коротко визначає тему випуску та основний вимір втрати

Вступ	Вводить слухача в тему, окреслює настрій і задає тон розповіді
Представлення історії	Пояснює, чий досвід покладено в основу випуску та про яку втрату йдеться
Основна частина	Розкриває історію через події, спогади, відчуття, деталі й смислові акценти
Аудіальна подача	Передбачає власне озвучення тексту, добір темпу, пауз та інтонації
Звукове оформлення	Підтримує атмосферу випуску, але не перекриває зміст історії
Завершення	Підсумовує головний смисл і залишає простір для особистого сприйняття слухача

Тематично-виробничий план випусків проекту «Історії про втрачене»

№	Назва випуску	Тема	Жанр	Хронометраж	Короткий опис	Джерело історії	Процедура згоди / підстава використання
1	«Втрачений дім»	Втрата дому	Нарис	4:01	Історія про дім, який був місцем спокою й опори, а після війни залишився лише в пам'яті героїні.	Анонімне особисте свідчення	Дозвіл отримано через спілкування в чаті та телефоном; на прохання героїні використано вигадане ім'я.

2	«Втрачена тиша»	Зміна сприйняття тиші під час війни	Замальовка	2:41	Історія Вікторії з Києва про те, як під час війни змінилося звучання її життя та чому слово «тиша» набуло іншого значення.	Особисте свідчення героїні з Києва	Дозвіл отримано особисто під час зустрічі.
3	«Втрачені люди»	Втрата близької людини	Есе	3:04	Особиста історія про очікування, біль, втрату та пам'ять про людину, з якою вже неможливо поговорити чи зустрітись.	Особиста історія авторки	Окремий дозвіл не потрібен, оскільки матеріал створено на основі особистого досвіду авторки.
4	«Втрачене дитинство»	Дитинство під час війни	Нарис	5:26	Історія про двох маленьких сестер, одна з яких подорослішала надто рано, а іншій не судилося стати дорослою.	Історія з селища авторки, доповнена свідченням сусіда	Дозвіл від сусіда отримано особисто під час зустрічі.
5	«Втрачена мрія»	Втрата мрії та збереження надії	Нарис	3:17	Розповідь Олександри про життєвий шлях, переживання, втрачену мрію та маленьку надію, яка досі залишається.	Особисте свідчення героїні	Дозвіл отримано особисто під час зустрічі.
6	«Втрачена мова»	Мова як частина пам'яті та ідентичності	Есе	3:20	Історія про те, що означає поступово втрачати звучання	Особисте свідчення героїні, яка перебуває за	Дозвіл отримано під час телефонної розмови.

					рідної мови після переїзду за кордон.	кордоном	
7	«Алеї троянд»	Пам'ять про місто	Замальовка	3:11	Історія Сергія про Бахмут, який продовжує жити у спогадах попри війну, втратив час.	Особисте свідчення героя	Дозвіл отримано під час особистої зустрічі.
8	«Втрачений зв'язок»	Розірваний зв'язок із близькою людиною	Нарис	3:57	Історія про мовчання, образи, невимовлені почуття та зв'язок із братом, який уже неможливо відновити.	Особисте свідчення героїні	Дозвіл отримано телефоном.
9	«Втрачений час»	Неповернені моменти й невстигли розмови	Есе	2:48	Історія про жінку, яка постійно поспішала, але не встигла поговорити з матір'ю до її смерті.	Особисте свідчення героїні	Дозвіл отримано телефоном.
10	«У пошуках дому»	Пошук дому як відчуття	Есе	3:00	Розповідь про дім не як адресу, а як людей, спогади, стан душі та місце, де людину чекають.	Особисте свідчення героїні	Дозвіл отримано особисто.
11	«Втрачений день народження»	Особиста дата, що втратила святковість	Замальовка	2:41	Історія не про свято, а про тишу, спогади, болісні події та силу почати все заново.	Особисте свідчення героя	Дозвіл на публікацію отримано особисто.

12	«Все своє»	Дім, відповідальність і людяність під час втечі від війни	Нарис	3:44	Історія чоловіка, який тікав від війни, забрав із собою 18 курей, собаку Жулю та вмістив своє життя в старенький ВАЗ.	Відкриті джерела	Додатковий дозвіл не потрібен, оскільки матеріал створено на основі відкритих джерел.
13	«Третє заняття»	Діти, окупація та допомога після пережитого	Нарис	2:00	Історія про дітей, які занадто рано подорослішали, пережили окупацію та війну, а також про людей, які допомагають їм упоратися з потрясіннями.	Особисте свідчення героя	Дозвіл отримано особисто.
14	«Що ми втрачаємо, коли втрачаємо місто»	Втрата міста як простору пам'яті	Есе	3:13	Роздуми про людей, які продовжують носити дім у серці через вулиці, запахи й спогади, які неможливо відбудувати.	Авторські роздуми	Окремий дозвіл не потрібен, оскільки матеріал створено як авторське осмислення теми.
15	«Кімната, яку не відкривають»	Простір пам'яті після втрати	Замальовка	3:00	Історія про кімнату загиблого хлопчика, у якій час зупинився, а речі зберігають пам'ять про нього.	Особисте свідчення героїні	Дозвіл отримано особисто.
16	«Світло надії»	Материнська віра й очікування	Замальовка	2:43	Історія про жінку, яка щодня в один і той самий час вмикає лампу на	Особисте свідчення героїні	Дозвіл отримано телефоном.

					вікні для сина, щоб він знайшов дорогу додому.		
17	«Скриня»	Речі як пам'ять про дім	Нарис	2:02	Історія про жінку, яка змогла забрати з Авдіївки частину свого минулого та найдорожчих спогадів.	Особисте свідчення героїні	Дозвіл отримано особисто.
18	«Після звуку сирени»	Внутрішні зміни людини під час війни	Есе	3:02	Роздуми про те, як війна змінює людину, привчає жити між сиренами й поступово забирає відчуття колишньої безпеки.	вторські роздуми	Окремий дозвіл не потрібен, оскільки матеріал створено як авторське осмислення теми.

Приклад сценарію одного випуску

Назва випуску: «Втрачена тиша».

Хронометраж: 2:41 хвилин.

Жанрова форма: замальовка.

Тема: зміна сприйняття тиші під час війни.

Вступ: Коротке введення в тему випуску. Слухачеві повідомляється, що історія присвячена тиші, яка під час війни перестала бути ознакою спокою і набула іншого значення.

Представлення історії: У випуску подається історія людини, яка поділилася власними відчуттями та переживаннями, пов'язаними зі звуками війни, очікуванням небезпеки й бажанням знову почути справжню тишу.

Основна частина: Матеріал розкриває, як змінилося сприйняття звичних звуків, чому тиша може викликати напруження, як пам'ять утримує пережите та чому повернення спокою стає важливою потребою.

Засоби аудіальної виразності: Помірний темп, паузи після смислових акцентів, стримана інтонація, ненав'язливий звуковий супровід.

Завершення: Фінальна частина підсумовує головну думку випуску: під час війни навіть тиша змінює своє значення, але надія на її повернення залишається.

Етапи створення подкастного випуску

Етап	Зміст роботи
1. Визначення теми	Добір теми випуску відповідно до загальної концепції проекту
2. Опрацювання історії	Аналіз наданого матеріалу, визначення головної думки, деталей і смислових акцентів
3. Вибір жанрової форми	Визначення форми подачі: замальовка, нарис або есе
4. Підготовка тексту	Написання тексту для озвучення, перевірка композиції та логіки викладу
5. Запис голосу	Запис підготовленого тексту на мікрофон
6. Монтаж	Обрізання зайвих фрагментів, вирівнювання звучання, налаштування пауз
7. Візуальне оформлення	Використання обкладинки, створеної в Canva
8. Публікація	Розміщення випуску в Instagram Radio «BG» та на сайті Radio «BG» із назвою, коротким описом і візуальним супроводом.
9. Аналіз реакції	Перегляд показників: перегляди, уподобання, коментарі, поширення

Концепція аудіального та візуального оформлення проєкту

Концепція оформлення проєкту «Історії про втрачене» ґрунтується на поєднанні стриманої аудіальної подачі, реальних людських історій і впізнаваної обкладинки. Основне завдання оформлення полягає в тому, щоб не відволікати слухача від змісту, а підтримувати атмосферу уважного сприйняття.

Аудіальна частина проєкту побудована на власному озвученні підготовлених текстів. Для кожного випуску добирається помірний темп, логічні паузи та інтонація, що відповідає темі історії. Звуковий супровід використовується обережно: він має підтримувати настрій випуску, але не перекривати голос і не створювати зайвого емоційного тиску.

Візуальне оформлення представлене обкладинкою подкасту. На ній використано зображення мікрофона, назву «Історії про втрачене», позначку «Radio BG» та підпис «Ведуча: Дарина Чорна». Мікрофон підкреслює аудіальний формат проєкту, а назва одразу вказує на головну тему серії. Обкладинка виконує ідентифікаційну функцію та допомагає впізнавати проєкт на платформі поширення.

Основний принцип оформлення – стриманість і змістова точність. Проєкт не використовує надмірно яскравих або декоративних рішень, оскільки тема втрати потребує делікатного подання. Єдність назви, обкладинки, жанрової форми та аудіального оформлення забезпечує цілісність серії й допомагає слухачеві сприймати її як завершений авторський медіапроєкт.

V. АНОТАЦІЯ

Чорна Д. «ПОДКАСТИНГ ЯК ІНСТРУМЕНТ ДОКУМЕНТУВАННЯ ВІЙНИ (НА ПРИКЛАДІ ПРОЄКТУ «ІСТОРІЇ ПРО ВТРАЧЕНЕ»))»

Ключові слова: подкастинг, подкаст, документування війни, воєнний досвід, втрати, аудіальний проєкт, авторське озвучення, замальовка, нарис, есе.

«Подкастинг як інструмент документування війни (на прикладі проєкту «Історії про втрачене»))» – це бакалаврська робота, у межах якої розроблено авторський аудіальний проєкт у форматі серії подкастів. Проєкт спрямований на документування воєнного досвіду та теми втрат через реальні історії людей.

Актуальність роботи полягає в потребі фіксувати особисті історії українців під час російсько-української війни та подавати їх у чутливій, коректній і доступній формі. Подкастинг обрано як формат, що дає змогу працювати з голосом, інтонацією, паузами, звуковим оформленням і створювати атмосферу уважного слухання. Проєкт орієнтований на українських слухачів, які цікавляться темами війни, пам'яті, втрати, дому, тиші, зв'язку та особистого досвіду.

За структурою проєкт складається із 18 коротких подкастних випусків тривалістю 2–5 хвилин: «Втрачений дім», «Втрачена тиша», «Втрачені люди», «Втрачене дитинство», «Втрачена мрія», «Втрачена мова», «Алеї троянд», «Втрачений зв'язок», «Втрачений час», «У пошуках дому», «Втрачений день народження», «Все своє», «Третє заняття», «Що ми втрачаємо, коли втрачаємо місто», «Кімната, яку не відкривають», «Світло надії», «Скриня», «Після звуку сирени». Матеріали створено в жанрах замальовки, нарису та есе.

Поширення проєкту передбачено через Instagram-сторінку Radio «BG» та сайт Radio «BG». Для створення випусків використано підготовлені тексти, запис голосу на мікрофон, аудіомонтаж, звукове оформлення та обкладинку, створену в Canva. Проєкт може бути використаний як приклад авторського аудіального медіапродукту, спрямованого на документування війни, збереження людських історій і чутливе висвітлення теми втрат.

ANNOTATION

Chorna D. «PODCASTING AS A TOOL FOR DOCUMENTING WAR
(BASED ON THE PROJECT «STORIES ABOUT WHAT WAS LOST»)»

Keywords: podcasting, podcast, documenting war, wartime experience, losses, audio project, authorial narration, sketch, feature story, essay.

«Podcasting as a Tool for Documenting War (Based on the Project «Stories About What Was Lost»)» is a bachelor's thesis in which an authorial audio project in the format of a podcast series was developed. The project is aimed at documenting wartime experience and the theme of losses through real human stories.

The relevance of the work lies in the need to record personal stories of Ukrainians during the Russian-Ukrainian war and present them in a sensitive, ethical, and accessible form. Podcasting was chosen as a format that makes it possible to work with voice, intonation, pauses, sound design, and to create an atmosphere of attentive listening. The project is aimed at Ukrainian listeners interested in the themes of war, memory, loss, home, silence, connection, and personal experience.

Structurally, the project consists of 18 short podcast episodes lasting 2–5 minutes: «Lost Home», «Lost Silence», «Lost People», «Lost Childhood», «Lost Dream», «Lost Language», «Alleys of Roses», «Lost Connection», «Lost Time», «In Search of Home», «Lost Birthday», «Everything of One's Own», «The Third Lesson», «What We Lose When We Lose a City», «The Room That Is Not Opened», «Light of Hope», «The Chest», and «After the Sound of the Siren». The materials were created in the genres of sketch, feature story, and essay.

The project is intended to be distributed through the Instagram page of Radio «BG» and the Radio «BG» website. The creation of the episodes involved prepared texts, voice recording with a microphone, audio editing, sound design, and a cover created in Canva. The project can be used as an example of an authorial audio media product aimed at documenting war, preserving human stories, and sensitively covering the theme of losses.